

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

№ 106

Вівторок, 4 червня 1991 року

Ціна 5 коп.

БІЛЯ ВІЧНОГО КОЛА

Коло — поняття філософське.
Якщо хочете, це — Земля.
І спокійнісінько обертає її босими ногами
оцей дід.
Тому вона крутитиметься вічно — чуєте,
апокаліптики?
Давні індійці вірили у трьох слонів,
греки — в атлантів, а насправді воно — отак,
як бачите.
Фото Михайла САЧКА.

3 АВЕРШИВСЯ офіційний візит Голови Верховної Ради УРСР Л. Кравчука до Угорської Республіки. Рапортник з Будинку читайте на 2 сторінці, а Декларацію про основи відносин між Українською Радянською Соціалістичною Республікою та Угорською Республікою, яку підписали Л. Кравчук та А. Гюбці, ми друкуємо на 3 сторінці.

Я К ПОВІДОМИВ прес-центр МЗС, 4—6 червня у Києві відбувається нарада експертів Інституту ООН по дослідженню проблеми роззброєння (ЮНІДІР) на тему: «Перевірка виконання угод по роззброєнню та його обмеженню».

У нараді візьмуть участь іновані та радянські експерти, співробітники ЮНІДІР на чолі з асистентом директора Інституту, професором Сергієм Сюрюм. Як спостерігачі — українські вчені та спеціалісти.

Мета наради — підготувати незалежний досліджень ЮНІДІР з цієї проблеми.

М И ВІДКРИВАЄМО серця всім братиям, церквам християнського Сходу, сказав Іван Павло II на зустрічі в прощаних Україні, яка відбулася 2 червня в місті Пшемислі. Вперше дістані благословення з рук Папи римського, який робить свій візит у Польщу, прибуло з різних областей республіки понад 14 тисяч віруючих римсько-католицької і греко-католицької на чолі з своїм кардиналом Мирославом Іваном Любачівським.

К РИЛАТІ слова «Крізь тернії — до зірок» стали лейтмотивом нової експозиції у Житомирському музеї космонавтики імені С. П. Корольова. У спеціально спорудженому Будинку, який нагадує планетарій, для огляду виставлено кілкосот експонатів, від яких віс романтичною космосу. Макети космічних кораблів, міклятивних автоматичних станцій, даяогкомп'ютерна проєкція всі втепи розвитку радянської космонавтики, переконатись у великому внеску української науки та індустрії в освоєння просторів Всесвіту.

ВІД ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Президія Верховної Ради Української РСР з глибинним сумом сповіщає, що 1 червня 1991 року на 66 році життя раптово помер народний депутат Української РСР, генеральний директор наукововиробничого об'єднання «Сад», директор Мліївського науково-дослідного інституту садівництва Лісостепу України імені Л. П. Симиренки, доктор економічних наук, професор, академік Української академії аграрних наук Микола Михайлович АРТЕМЕНКО.

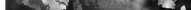
Президія Верховної Ради Української РСР.

УКРАЇНА – УГОРЩИНА: від діалогу до співробітництва

жик понад 200 тисяч угорців. Саме в нашія республіки живе більше кілків, спільних радянсько-угорських підприємств, ніж в перший рік здійснюється діяч економічній й культурній програм.

Це підкреслювалося на зустрічі з угорськими підприємцями, яким П. Кравчук детально розповів про економічний потенціал України і запросив до співробітництва. Великий паєст конкретних пропозицій діловим людям Угорщини виклав голова Закарпатської області Радн М. Волощук. Присутні на зустрічі зацікавилися ким, і, я думаю, начальнику Київського відділення торгового представництва Угорщини в СРСР Т. Бердадася.

Про культурні зв'язки зайшла мова на вечірній зустрічці з представіцями Угорсько-українського товариства. Голова Верховної Ради УРСР зазначив, що будуть створені всі умови для розвитку інте-

біографічних перенеків, він тут же представив Державного міністра В. Антонова і попросив його вирішити

ти. Хоч і невеличка кімната у Б'ялайі, але вона змуділа вистітати згодом гостям, які, пригостили тим, що вготівале подружжя.

Після цього коротке машини направилися в аеропорт "Феріхед" на цьому етапі переїзду завершилися, і співробітництво між нашими републіканцями тривати не могло. До речі, міністри закордонних справ України, Ігор Сімонович Зіненко та Г. Сеєнський після двох переговорів домовилися про створення умов для того, щоб угорським консульська установа в УРСР (Жуґород) і українське пред-

тепер. Значення цимаків зустрічаються і в інших країнах Європи, де вони були і останній десятиліття. В Україні історія аграрних наук, що і містить історію розвитку відносин і зустрічі з анклавами і студентами. Рентор університету Кошице

[illegible]

Фого авторв.

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ОСНОВНІ ВІДНОСИНИ

Микола
Михайлович
АРТЕМЕНКО

між Українською Радянською Соціалістичною Республікою
та Угорською Республікою

Українська Радянська Соціалістична Республіка та Угорська Республіка, бажаючи активно зміцнювати дружбу, добросусідські відносини та забезпечити взаємний інтерес, що відповідають їхнім національним інтересам, на основі наданої ліричної замітки питанням розвитку демократії, свободи і створення сучасної правової держави, відійшли від тоталітаризму.

Підтверджуючи відданість цілям та принципам Статуту Організації Об'єднаних Націй і положенням Хельсінкського Заключного акту, а також подальших документів Набачу з безпеки та співробітництва в Європі,

будучи переконані в необхідності будівництва нової, об'єднаної загальними цінностями Європи, визнаючи принцип міжнародного права у відносинах між державами,

надаючи особливого значення розвитку і зміцненню договірної-правової основи своїх взаємовідносин,

домовляються про такі:

1. Сторони розвиватимуть і зміцнюватимуть відносини дружби, добросусідства та взаєморозуміння співробітництва в політичній, економічній, торговельній, науково-технічній, освітній, культурній та інших галузях на основі принципів суверенної рівності, нерушимості кордонів, територіальної цілісності, взаємної відмови від застосування сили або загрози силою, мирного урегулювання спорів, неутрачання у антуражів справи, одна одної, повсякчасно в прав людини та основних свобод, рівноправності та прав народів розпоряджатися своєю долею, суверенного визнання зобов'язань, що випливають із загальнолюдських принципів та норм міжнародного права.

2. Сторони сприятимуть розвитку співробітництва між парламентами, органами влади і управління обох держав.

3. Сторони зв'язуватимуть заходи для розвитку і зміцнення взаєморозуміння економічного, торговельного і науково-технічного співробітництва. З цією метою вони розвиватимуть і зміцнюватимуть співробітництво в галузі промисловості, транспорту і зв'язу, сільськогосподарств, використання природних ресурсів, енергетики та в інших галузях економіки, надаватимуть сприяння в підготовці національних кадрів.

Сторони сприятимуть розвитку двосторонніх економічних відносин, пра-

гують до їх інтересів з процесами світового господарства і їх наслідками з акційності і нормами світового ринку. Вони також сприятимуть розвитку двосторонніх економічних зв'язків на базі рівності, взаємної вигоди і вільного торгівлі. Сторони мають намір розвивати різні форми співробітництва між їх юридичними і фізичними особами.

Сторони розширюватимуть торговельні відносини на основі принципу рівності, взаємної вигоди і забезпечуватимуть сприятливі економічні, фінансові та юридичні умови підприємницької і іншої господарської діяльності і не застосовуватимуть у взаєминах економічних зв'язках дискримінаційних по відношенню до другої Сторони заходів.

4. Сторони мають намір сприяти розвитку співробітництва в галузі транспортних комунікацій, зокрема, повітряних, залізничних, автомобільних, річкових та автомобільних сполучень.

5. Сторони надають важливого значення забезпеченню екологічної безпеки на континенті і мають намір розвивати багатопланове співробітництво в галузі екології та збереження навколишнього середовища, що включає, зокрема, вжиття необхідних заходів по відверненню забруднення навколишнього середовища, має на меті з запобігати шкоди іншій Стороні.

Сторони мають намір вести пошуки шляхів і форм можливого співробітництва у справі мінімізації наслідків аварій на Чорнобильській АЕС.

6. Сторони сприятимуть розвитку співробітництва у галузі науки, арешат, культури, мистецтва, літератури, освіти, охорони здоров'я, преси, радіо, телебачення, кіно, туризму, спорту та в інших галузях.

Сторони сприятимуть співробітництву між торговельними, культурними, науковими закладами і громадянами обох держав.

7. Сторони констатуватимуть і об'єднуватимуться думками в рамках Організації Об'єднаних Націй та інших міжнародних організацій, у тому числі з питань розвитку співробітництва з європейськими організаціями і інститу-

тами.

Сторони послідовно виступатимуть за розвиток процесу НБСЕ, сторони єдиних економічних, правових, екологічних та інших європейських просторів і всіх виразів людської діяльності. В рамках цього процесу Сторони надають важливого значення субрегіональному співробітництву, сарамованому на задоволення інтересів країн, що беруть у ньому участь.

8. Сторони сприятимуть зміцненню довіри в Європі, процесам зменшення воєнного протистояння і сарамованню озброєння.

9. Сторони висловлюють свій намір встановити дипломатичні, консульські і торговельні відносини на основі угоди у відповідності з своїми міжнародними зобов'язаннями, загальнолюдськими принципами і нормами міжнародного права, а також враховуючи реальність і потреби.

Відповідно до цього вони створюють умови для того, щоб угорська загально-ськи установа в Українській Радянській Соціалістичній Республіці (Угорської) і українська консульська представництво в Угорській Республіці змогли якнайшвидше розпочати свою діяльність.

10. Сторони створюватимуть правову базу своїх двосторонніх відносин і найближчим часом укладуть окремі угоди про співробітництво в галузях, що охоплюються цією Декларацією.

11. Сторони мають намір регулярно проводити консультації з питань, що становлять взаємний інтерес.

12. Сторони заявляють про те, що положення цієї Декларації становитимуть основу для укладення найближчим часом відповідного Договору між Українською Радянською Соціалістичною Республікою і Угорською Республікою.

Укладено в Будявешті тринадцять вересня тисяча дев'яносто дев'ятого року в двох примірниках, кожний українською та угорською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу.

Президент
Угорської Республіки
А. ГЬОНЦ

Голова Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки
Л. КРАВЧУК

«Пишемо» нову Конституцію України

«ПРОТИ», АЛЕ «ЗА»

Читач, побачивши такий заголовок, може тільки затавляти питання: мовляло, що за хісентініди? Одрозж х хочу попередити, що висла належить не мені, а одному з наррдж депутатів УРСР, який аиступав учора на засіданні Конституційної комісії Верховної Ради України. І хоча стосувалися ці слова конкретного випливу голосування на сесії за соціалістичний вибір — багато що саме мав на увазі депутат, сказавши, що тоді він був проти нього, але віддав свій голос «за». На жаль, ситуація, яка нагадувала розмову глухого з німим, цим не вичерпалася. Вільше того, аналізувати хід засідання, можна з повним правом твердити, що за рік спільної роботи народів українців та не

навчилися слухати ні голо-вучного, ні своїх колег — вільно, одріс себе. В іншому ж ападу — ани, напевно, заервну б увагу на слова Олександр Сміла, який з перших же хвили засідання чітко вказав на його моту: аиступавши з приводу цієї тичності проголосованих на сесії статей запропонованому тексту проекту Конституції України. Одріс депутат, доісначаю-чи першого виступаючого Станіслава Гуренка, розпо-чали, по суті, нове обоворо-нення проєнту концепції. Ли-це незначною мірою їхні промови стосувалися безпосередньо питання, винесеного на засідання. Не показали народні ордени преслухачів і оді свій голос по роботі в парламенті Віктора Беда, який ще-раз на

гада усім, що обговорювати концепцію — це означає не поважати Верховну Раду, що прийняла з цього питання відповідне рішення пів час пленарних засідань. Але водночас розсмірений народ, що засідання, кожний раз на малій робочості з думкою можна знаходити спільну мову а питанні, які інколи носілино аирішують-ся на сесії. Принаймні, коли мова зашла про те, що го-ломи всіх рішень Рад є повномовними представниками Президента і затверджують ним, члени Конституційної комісії були одні: не доводило нове до абсурду, а об'єктивні головами обіснаних Рад. Щодо нерівності нижнього рангу, то вони про-сто повинні обиратися всерадно. Стосовно виборів Пре-

зидента — до чи після прийняття нової Конституції — то тут комісія теж прийшла до єдиної думки — дане питання має право ви-хистити на розсуд сесії Президія Верховної Ради УРСР. Водночас варто сказати, що чимало дискусійних аислов-лялися за зміни в чинній Конституції, за прийняття Закону про президентство та вибори його до затвердження нового Основного Закону нашої держави. Вирішено також проасти окреме засідання Конституційної комісії, на якому сформулювати питання, які будуть аисені до бюлетеня майбутнього референдуму, та подати свої пропозиції на розгляд Верховної Ради.

Василь ТУДУЛ, спеціальний кореспондент «Голосу України»

Наукову діяльність М. М. Артеменко успішно поєднував з великою громадською роботою. В 1990 році його обрано народним депутатом УРСР. За час роботи в парламенті республіки виявився його аисона громадянська позиція, вірне служіння народу України. Він неодноразово обирався депутатом місцевих Рад народних депутатів, членом Черкаського обласного і Городищенського районного Комітетів України. Заслуги М. М. Артеменка перед державою відзначені орденом «Знак пошани», орденом «Знак Пошани», орденом Вільної Вітчизняної війни і багатьма іншими нагородами. Він лауреат Державної премії УРСР і премії ім. Л. П. Симиренка. Нагадаймо нам'ятку про Миколу Михайловича Артеменка — талановитого аченого, організатора науки і виробництва, народного депутата УРСР, аму-ніста з античного мистецтва. Не зацікаво наважимо збережешся в наших серцях. Кравчук І. М., Фосін В. І., Гуренко С. І., Ткаченко О. М., Науменко М. В., Ружанський О. А., Палавон В. Н., Різніш О. О., Подбай А. В., Полюшко В. І., Ручер А. О., Русин О. В.

ДЕ МАТИ

погляд, чи депутат в якої етикою поведінки в рясної поло-

судити про оловіа, але і не неру- елементарної до жінок.

приклад, у то- обговорення тта депута- не надали.

зможли ска- мови життя для жінок, жити а готе-

де кожа за асе — приклад, жін- від час сесії і без мате- осам одиа.

ласка, чи на Рада за- толої умоваі тутата, щоб зібрати дн- вихованням?

чоловіки, і оть над за- в першу пристоїні

об ніщо не ент має бутн Ми — не за

родиктовано в номер

рдії»

ртир пра- і, виплата компенсації: за участю дослідження алися між редакцією.

головний тта Вален- ектор — в

мав допо- бухгалтер- може дати

важнення, алтер діяв ризик. Як

живали не- ицисті Ком- деструктив- ьською. Та

нового ре- що змінила до ж: ЦК

похід проти ? Тоді наві- від егідою

а молодіж- а молода?»

що більше, крапки над

Костянтин ШКУРА, кореспон- України».

уто радянський бізнес

ОК?

учасних бю- вах вигля- дає гостей, презентацію

більше вироб- ари вироб- а, банкет, і неї. Такої

тації Львів у в солід- іхто не сум-

привілеї, а за зайчайні нор- мальні умови.

— Ви — пікар за фахом і, певно, знаєте такий російський каламбур: «лечиться даром — даром лечиться». Що ви про нього можете сказати!

— Це стан нашої медицини сьогодні, але там не повинно бути.

— Що ви хотіли б зробити особисто як депутат?

— Працювала я в «чорнобильській» іомісії, і в законі з цього литання пройшло багато моїх пропозицій. Сьогодні головне — втілити їх у життя. А ще хочу, щоб ми відрегулювали питання санаторію лікування дітей «чорнобильців».

Кількість їх, зокрема, на Київщині, зростає з кожним роком, і попередні заходи уряду явно недостатні. Я хочу, щоб санаторне лікування було не загальним, а відповідним до захворювань кожної дитини. Ми повинні чітко визначити, де, в яких місцях будувати санаторії для малих «чорнобильців», вилісти туди необхідні кошти, а не просто дбати про «справні цифри» й «успішно звітувати».

— Що, на вашу думку, цей парламент має вирішити для українського жіноцтва?

— Взагалі змінити ставлення до жінки. Дивитися на неї не як на жінку-працівницю, а як

на жінку-матір в першу чергу. Ми й так будемо працювати, але поаірте, хочеться бути жінкою...

— А коли вам востаннє спі- вали серенаду або хоча б дару- вали квіти! Не до якоїсь уроч- истої дати, а просто так...

— Востаннє іати мені подару- вала людина, яку я дуже пова- жаю як свого ачителя. Це ко- лишній ректор Київського мед- інституту професор Василь Іва- нович Мілько, класний рентге- нолог, який вплинув на мій ви- бір фаху.

Я зашла до нього на сімде- сятиліття привітати, а він по- дарував мені квіти...

— Чим ви найбільше любите займатися в сім'ї?

— Всім, але, левію, най- більше — саджати квіти. Маю лрасидибу ділянку, та не маю часу на ній лоратися. А най- більша моя приристь — не мо- жу достатньо уваги приділити своєму семірічному синові, який цього року стане лершо- класником.

— А яким би ви хотіли його бачити?

— Сьогодні — здоровим. Ад- же-віи у мене теж живе в чор- нобильській зоні посиленого радіаційного контролю. І, зви- чайно, хотіла б бачити щасли- вим і розумним.

Вів бесіду спеціальний кореспондент «Голосу України» Володимир СКАЧКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Анонс

ЗНАК НЕДРЕМНОГО ОКА

Екслібрис — як річ у собі. Живе на книжці, мандрує з книжкою, тобто з нею ж пе- редається з руи у руки. А між тим існує, відколи з'явилися книги та їхні власники. Як не- дремне око господаря, екслібрис є запорукою того, що книга все одно до нього по- вернеться. А це немало. Отай і ходить ця утаємничена гра- фічна мініатюра по колу. Ціна- во, що художник працює над нею не і мити, ніж над епічи, долотис в ре- зультаті така несправдливості: його роботу бачить обмежена кількістю людей.

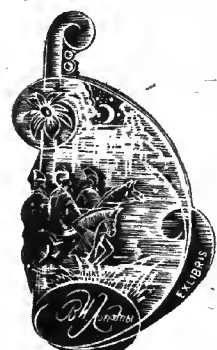
У Республіканському тоа- ристів книголюбів кілька років тому взяли дещо полатати цю традицію. Почали збирати художників-мініатюристів (а серед них — добре відомі на Україні графіки) під своїм да- хом, випустили книжку ексліб- рисів Лопати. Іззо- вували спочатку невеличкі ви- ставки. І виявилось, що ці міні- атюрні твори «тягнуть» не тіль- ки на більшу виставочну пло- щу, а й на самостійний вид об- разотворчого мистецтва. Відомий графік Олександр Мікло- да вже на той час підготував цілу ком- добр- еформ- лювачів у пс- афічно- му інституті, філіалі львівсько- го. Його вихованці особливо прихили душою до екслібриса, що й засвідчила республікансь- ка виставка пару років тому. Її експозиція була розгорнута в Республіканському будинку літературі. Глядачі мали мож-

ливість «посмакувати» деталя- ми мініатюр, бо кожна з них — то неповторний сюжет, зитон- чені лінії, унікальна пластика. І все це на такій малесенькій площі.

А тепер от знову відкри- вається нагода потрапити на парад екслібрисів. Готується виставка книжкових знаків, присвячена 500-річчю запо- розького козацтва: «Козацько- му роду нема переводу».

Дещо випереджаючи подію, пропонуємо кілька екслібрисів, що вже надходять на адресу виставки. Ці мініатюри нам люб'язно надали працівники Добровільного товариства книголюбів УРСР, організатори виставки.

Людила БАРАНЕВИЧ.

На знімках: роботи Олек- сандро та Сергія Харуків (Київ), І. Федоренка (Феодосія), Ема- нуїла Храпка (Івано-Франківсь- ка область), Олександра Худя- кова (Дніпропетровськ), Мико- ли Неймеша (Харків), Наталії Пухиди (Львів).

Сенсація

МАСТИСЛАВА І ЯПОНЦІ

Минулого віаторія у Києві мусив відбутися поетичний ве- чір Мстислава Чайки. Він від- бувся — але без Мстислава. Чому це сенсація — аерто ло- яснити. Вірші Чайки аперше були надруковані ийвською «Молодою гвардією» менше даанадцяти місяців тому, од- разу передруковані москвоас- иим «Собеседником» та рядом інших видав. Причина ажіота- жу а тім, що вірші — еротичні, написані з граничною відвер- тістю і бездоганим художнім смаком. Здається, нічого схо- жого нашої література не зна- ла. Але живу Мстиславу Чайку досі ніхто не бачив — навіть автор очих рядків, котрий був першим у світі видавцем її вір- шів. Саме так: вірші є, а справжнє ім'я автора невідоме. Одна багата реиламиа фірма через посередників запропону- вала Мстиславу за великі гроші послужити фотомоделью (без еротики у иоривій шубі!). Мстислав, через посередни- кіа, відмовилася. Те, що вона у айторок не прийшла на влас- ній аеір (нібито затрималася у Лондоні), особисто я лривчав з полешенням, бо майже знаю, хто вона насправді, знаю, але хочу, щоб протри- малася яко-ога доаше ця геніальна мистифікація укра- їнської літератури, мистифі- кація так само таємнича, як ав- торство «Слова о полку Іго- ревіч». Це той випадок, коли хочеться не знати асього до нічця і здається самому собі багатшим. Пригадайте, як у ро- мані В. Яна «Чингісхан» монго- ли називали иашого князя Мстислава — Мастислаб. Яки- вои навчилися вимовляти пра- вильно — щезла б уся заче- рованість, що завжди є між Заходом і Сходом. Про Схід кажу неадарма: на аеорі чи- таєся віноі сонетів Мстислава Чайки, завернених до давньо- японського майстра еротичної поезії Рубоко Шо. А читав — перевидавач з Москви Олег Борушко. Отакий-от вишшов українсько-російсько- японсь- кий аеір. Організовано його було зусиллями ийвської по- етики Вікторії Стах.

Христор ГРУША.

НА СЛОВАХ І НА

В ІНТЕРВ'Ю нашої газеті головний тренер запорізького «Металурга» Ігор Надейн обіцяв, що його команда бі- лий прапор не вкнкатиме-і неодмінно утримається у ви- щій лізі. Ми в свою чергу зауважили, що для досягнен- ня цієї мети необхідно ви- гравати. І от запоріжці, схо- же, захопилися виконувати задумане. Ударі Богатирьова і Пучкова принесли «Мета- лургу» перемогу — 2:0 над московським «Динамо».

Донецький «Шахтар» збе- ріг за собою другий рядок у турнірній таблиці, хоч і розійшовся внічию з «Локо- мотвом» — 0:0. Гринки покн єдина команда в лізі, яка ще не прогала жодного матчу. Хоча наставник клу- бу Валерій Яремченко ви- словлює невдоволення тим, що його команда покн мало ви- грає і недостатньо забиває. Справедлив, як на мене, й претензія наставника до Фе- дерації футболу СРСР з прн- вду того, що несправдаю надовго забрали до молодіж- ної команди країни найкра- щого бомбардира «Шахта- ря» Щербакора.

У грудні ла депутатів ради та му- незалежний Полта- це було з буну тим- цям, котри- ця на шпан- ційної пері-

Перші тр- віддрукован- той час ре- аласного л- ської лолігра- годилися до- трохи зіпне- ім слабисі-

Одним де- гою, а сов- Особливо, цю на пал- му ми вирі- людям і сп- тисся на рі-

Домоави- директори райдрукар- ми здали оплатили р- папір — бу- сказав гол-

І яким ж- ванія, иол- побачили н- ного дирек-

— Ніі Ні- Забирайте- заїдси. Я в- поверну, т-

Слово че- слостерігів- ліда люд- холодець, біліе. Ко- причиною т- роту, дире- відсутність А букваль- азяся дру- ий кур'єр-

Трохи піз- цівників др- у директор- мова в рай- по-дружне-

З таким- вершався до», з «Ч- «Дніпро- сом багат- низьку реэ- крив рахун- проти «Ме- ві (Москви- не втрима- ні в цьому- в'яни, які- боювистіс- сім хвилін- свистка Іх- винський гу — 1:1.

Признач- рі й пенал- виконаний хедем, при- перемогу н- чі зі «Спа- А в Брєва- арбїтр Ол- значив два- вих. У ле- рота київс- (17 хвилі- вав Саркі- ліній подіб- ся біля в- Точно про- же, нічия- Резултат-

...А ЩЕ ХОЧУТЬ КУЛЬТУРУ ВІДРОДИТИ

Кропотнечю на грані бійки закінчилась 30 травня у Хар- кові установча конференція ло створенню української на- родної академії. Митрополит Харківський і Богодухівський Никодим, що теж мав намір підтримати цю, здавалось, бла- годорудну ацію, після всього побаченого і лочутого зали- шив поспіхом мирський люд. «Ноги моєі більше тут не бу- де!»

А передісторія така. Ще на початку року професор Хар- кіської юридичної академії Валентина Астахова згуртува- ла ініціативну групу ачених, які в рекордний строк розро- били концепцію незвичайного навчального закладу — неза- лежного ні від державної, ні від іншої ідеології. Тут мо- жуть ачиги всі — «від піо- нера до пенсіонера», — за сло- вами Астахової, звісно, якщо є за що. Почин гаряче підтри- мали обком партії та комсо- моль, газета «Красно знамя».

Ну, а щоб ідея набула лопу- лярності в народі, иовоспече- ний храм науки найменували не інаше як українська на- родна академія імені Д. І. Ба- галія — видатного українсько- го історика, дореволюційного ректора Харківського унів- ерситету. А на установчу кон- ференцію під гаслом иносолі- дації запросили демократів, православну церкву.

Та виявилось, факт заснува- ння академії вже відбувся... на-

передодні, а зараз — презен- тація. А цього харківські па- неове вже стерпіти не змогли. Голова крайової організації Руху Володимир Пасічник, за- володівши мікрофоном, за- пропонував самозванцям за- лишити президію: не вам, хто заав український народ у мо- гилу, відроджувати його куль- туру. В. Астахова зі словами «геть звідси» кинула його спихати з трибуни. Той покля- кав на допомогу «варту». Не стримавши гніву, в колотнечу ринули поважні академіки і професура, хапаючи одини одного за барки. «Украли допо- аїд! Віддайте!» — кричала Валентина Іларіонівна. Святий отець тікаа чимдуж від лнха Господнього...

Так закінчилось «перше від- ділення». У другому ініціати- ва група проголосила ста- орення академії. А рухівці за- являли, що не допустять цієї авантюри.

Моя ж думка така: від по- дібних академій користі лю- дям буде мало. Бо під благо- дією знайскою ириється мо- гутня иорпорація, яка спочат- ку буде безплатно клепати ар- мій неуків, а аже потім, за гроші, доаодитиме їх до ума. Пнтання лише в тому, хто в академії займе ланівне стано- вище — Рух чи його против- никі.

Микола КОСИН, журналіст.

Харків.

МИ ВАМ — СМІТТЯ, ВИ НАМ — ГОТЕЛІ

Завершилися переговори між виконкомом міської Ради і групою австрійських промисловців щодо будів- ництва сміттєпереробного за- воду. Прийнято протокол иамірів, згідно з яким авс- трійці зобов'язались звести такий завод, а міська влада — дозволити їм будівницт- во і тривалу експлуатацію дво- х готелів. Орієнтована вар-

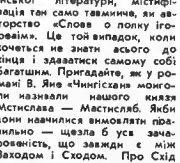
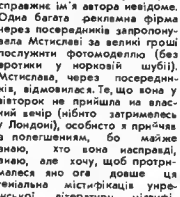
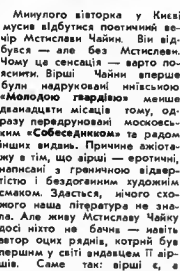
тість проекту — 100 мільй- онів доларів, термін викона- ння — 2 роки. Переговори йшли на фоні постійних пі- кетувань звальща сміття мешканцями найближчого до нього села — Великі Грин- бовичі.

Інформагентство «Інте- лект».

Львів.

Телеграфним
рядом
з Ужгорода –

НОТАТКИ НЕЗАЛЕЖНОГО ВИДАВЦЯ

ФУТБОЛ

НА СЛОВАХ І НА ДІЛІ

З таким же рахунком за-
вершився поєдинок «Торпе-
до» з «Чорноморцем». А от
«Дніпро», який останнім ча-
сом багато критикував за
низьку результативність, від-
крив рахунок у поєдинку
проти «Металіста» в Херсо-
ні (Москва). Але дніпряни
не втримали переваги. І ви-
ні в цьому внаслідок хитро-
в'яги, які вивалили зав'язати,
боявистості, зібравість. За-
сім хвилини до фінального
свистка Ігій гравець Дене-

Призналися в цьому турі й пенальті. Такий удар, виконаний м'ячником Марселем, приніс його команді перемогу в домашньому матчі зі «Спартаком» (Москва).

А Бравані, київський арбітр Олександр Горін, присудив два одинадцятиметрових. У першому таймі у ворота київського «Динамо» (17 хвилина). Його реалізував Саркісян. А на 78 хвилині подібний ритуал відбувся біля воріт «Арарату». Точно пробив Салейко. Отже, нічия — 1:1.

Результати інших посліди-

Оце вам і гласність, і Конституція, і Закон про пресу...

Володимир КАШУБА,
видавець-директор не-
залежного вісника «Де-
мократична Полтавщи-
на», член Співки журна-
лістів.

ків: ЦСКА — «Пахтанор» — 3:1, «Спартак» (Владивказ) — «Памір» — 2:0.

Имя	В	М	С	Всего
ЦСКА	9	31	27	13 21
Шахтер	3	9	0	12-7 15
Торпедо	4	6	3	12-8 14
Спартак М.	5	3	2	13-9 13
Арарат	5	3	5	11-12 13
Динамо К.	4	5	3	13-14 13
Металлист	4	5	12	13-13 13
Гампри	2	9	2	11-12 13
Динамо Ми.	4	4	5	12-14 12
Днепр	3	6	3	7-7 12
Черноморье	2	8	3	14-12 12
Динамо М.	4	2	7	13-17 10
Спартак Вк.	3	4	5	13-17 10
Металлург	3	4	6	8-13 10
Локомотив	3	4	6	11-17 10
Ленинград	3	4	6	11-17 10

КОМАНДИ першої ліги
гравали матч 12-го туру.
Нас, зрозуміло, насамперед,
цікавили результати пред-
ставників України. «Тав-
рія» (Сімферополь) — «Ди-
нам» (Ставрополь) — 2:1.
«Кубань» (Краснодар) —
«Буківина» (Чернівці) —
2:2. Лідирів «Тілігул» (Ти-
располь) — 18 очок, «Ро-
ст» (Волгоград), «Ростслів-
маш» (Ростов-на-Дону) і
«Новобор» (Наманган) ма-
ють — по 15. На очо менше
у «Буківини» й «Таврії».

БЕЗРОБІТНІ ВЕРХОВНИЙ

З'явилися перші безробітні в далеких гірських селах Верховини. При Міжгірському районкомі створено центр працевлаштування. Тут оперативно аналізується й розповсюджується інформація про наявність робочих місць у районі й за його межами.

КОЧОВИЙ КОНСЕНСУС

В Ужгороді відбулась установча конференція обласного товариства «Рома». Затверджено статут, символіку, керівні органи. Однак, коли дійшло до виборів отамана, думки розділилися. Консенсусу не вийшло. Вибори відкладі-

НАЧАЛЬСТВО
НА МАГАХ

НА ЧАТАХ

В області почестішали крадіжки. Мукачівський район — не виняток. Дійшло до того, що керівники окремих установ вирішили особисто чатувати на любителя чужого добра. Одну з таких зсідок організувало начальство місцевого радгоспу — технікуму, з підсобних ферм якого вже зникло 10 поросят. Те крадіа, котрий встиг запхати в мішок чотир'ятеро поросят, схолити не аделоса: у кущах його страхувало четверо полюбивих.

**О люди,
люди...** _____

ВКРАЛИ ОБІД У ГІМНАЗИСТІВ

Уночі до харчоблоку Української гімназії-інтернату на околиці Луїанська забрався злодій і безсоромно потягнув з дитячого столу продуктів на суму 487 карбованців 54 копійки.

— Це не поодинокий випадок, — розповів працівники міліції, які ведуть розслідування. — Нині в місті почасти набули крадіжки з приватного харчування. Відомо, коштують вони дорого. Особливо багато заяв громадян надходить з приватного сектора — пропадають домашня птиця, кролі... у приміському районі «8 Березня» збавили сполуч, не знайшовши на місці... двома...

Лідія
СТОЛЯРЧУК.
Луганськ.

ПОГОДА

4 та 5 червня по Україні опадів не передбачається. Лише 5 червня в західних областях короточасні дощі, грози. В стар. південно-західній, — 10 метрів за секунду, при грозах порина 15 — 10 метрів за секунду. Температура вдень 20 — 25, уночі 9 — 14 градусів.

По Києву та області погоди без опадів. Вітер південно-західний, 5 — 10 метрів за секунду. Температура 20 — 25

3 пошти
парламенту

Київ, Верховна Рада УРСР

ДЕ ОБІЦЯНІ МАЛІ ПІДПРИЄМСТВА?

Дивися оце я тепер едачу «Планета» а Шенярагу, до жінки-кооператорки і три робітники мають бойову й невеличкий ковальський цех, продаючого лопаток поштачатку послався СГОР, Франції, Англії та Іспанії, та ще й продає на ринку.

Пригадую, такі невеликі підприємства нам обіцяли і Президент Горбачов, і військовий, і наша промисловість, але поки що ні сироварень, ні ковбасних цехів, ні лісопекарень, ні одячних у наших селах немає. Як же всю цю балагану розуміти? А я вважаю, що ми можемо й не гаймо повний збройний тал, щоб усі ці малі підприємства в комплексі були в кожному величкому селі. Опівдні в перебудову можна вірити, і в турботу уряду про людей, бо минуло вже шість років після початку перебудови, а справді можливим лише дещо гіршають. Тому нам не слід чекати словесної допомоги з центру, а братися й робити все своїми силами.

Як? Шляхем зброї с карбованих, долари й існує на-

лоти спримується на виготовлення, замкнуло за кордоном необхідного устаткування. Люди села й міста сприймають ці дії як кроки до справжньої перебудови.

Б союзників насина, а це виготовити олію, є по-рося, але злати його можна тільки на комбайн, де тебе і обрахують, і обдурять, є молоко, та нідє з нього зягнє вершки, виготовити сир... Це абсурдні, що селяни згодні не в місто везуть зліб, ковбас, сир, сметану, олію, а навпаки, все тягнуть з міста. Давайте ж допомогмо коє не буханкам хліба, а технікою, цехами, які за бажання уряду можна створити і силами промислових підприємств республіки. Якщо кокийсь завод на Україні виготовить хоча б по одному зразку таких цехів, то питань ми не винесемо. Це не півтора-двох років. За іншого підходу — заглипимося злиднями.

М. ОСИПОВ,
ветеран праці.

Ніровоград.

НЕ ВИСТУП, А ПРОВКАЦІЯ

Слухаю радіо і не можу не відгукнутися. Набрала балаканія Шобно виступив якийсь «представник» від шахтарів. Це ж не виступ, а провація. Ну що не за люди, які не балакають, щоб у країні був мир, спокій і злагода? Ніхт тягнуть нашу країну в пірну?

Я так гадаю: там, де працюють справжні люди, там і шахтарі розуміють стан країни, а там де агітують усілякі бодирьки та трактники, — добра не чекай.

Оксана КУЛІШ,
пенсіонерка.

Харків.

НАРОД НЕ ВСІМ ПОТРІБНІ

Слухаючи виступи деяких «народних обранців», дивуваєшся, від імені якого воєни виступають? Деякі ж бо бояться народу, щоб навіть не хотіли його допускати до референдуму. Тут, виявляється, державним депутатам народ уже не потрібний?

Тарас ГАРВИЛЮК,
ветеран війни і праці.
Дніпропетровськ.

ОТАКІ КОЛОСИ НАМ ПОТРІБНІ

Я не анонічний якийсь, а Сова Максим Гаврилович, з Магданівщини, 1914 року народження, член партії з 1939 року, фронтовик, пенсіонер. Усього набирався як зазнав на своєму житті. Та інтерес дитини не знає.

Якоє оце слухав, як на одному з безрезесних засідань сесії виступав депутат Анатолій Чепурний, розповідав про господарство, яке очолює, закликав зминовити колгоспи... А сидів на них надали слово руху, який кричав, що колгосп себе зникає, геть їх, землю роздати по дворах...

Я за різні форми власності й методи господарювання. Але не в кабінетних безвідповідальних підлітків ці питання мають вирішувати, а в сільських оселях, у колгоспівських сім'ях. У нас в Магданівщині навряд чи знайдуть колгоспів, які б сьогодні розбіглися. Вояки-Божі Наші люди за дружбу, за колгоспи. Так певніше.

Ми зараз ведемо службу, господарство вкраїн. І землі не роздамо. Беріть такі колгоспи.

З повагою
М. СОВА.

Магданівщина
Дніпропетровської області.

КУПОНИ ДОПОМАГАЮТЬ

Від імені багатьох жителів нашого міста просимо не відкидати купувати до кінця року. Може, навіть завеста талони на деякі продукти і товари: крупи, м'ясо, маринований марш, мило іде для того, щоб люди, і працюють, мали можливість їх купити. І щоб торгувала та інші заклади поштою, не змогли нас «обдурати» дописами, як неадекватно згріпалося рідше.

А. ДОВРЯНСЬКА,
З. ТОМАШЕВЬСКА
та ін.

Свердловськ
Луганської області.

ГНАНІ ПІДЗАКОННИМИ АКТАМИ

Ніколи не писала нікуди, а тим більше до Верховної Ради, але зараз так болить душа, що й в ООН, мабуть, написала б. Ми вже, як гадаю, дійшли до краю. Не вірши уже жодного слова, яке звучить навіть з високими трибуни. Бо якими б красивими не були слова з міжнародних трибун, та чомусь ді місцевих органів влади розходяться з тими словами.

Мені з чоловіком по 40 років, маємо двоє дорослих дітей, неакуту, онука. 12 років у нас була садова ділянка, будиночок. Трудилися, як могли. Тримали там курей, пару поросят. Та, виявляється, що тримати птицю і поросят на дачній ділянці не дозволяється...

Тількимо закон дозволив купувати будинки в селі, вирішили придбати хатку не-поділку міста — будемо тримати господарство. Купили, поруч із Запоріжжям, за 25 кілометрів, у селі Тоніло

Томашівського району Дніпропетровської області. Вирішили господарство по-людськи: придбали козу, телицю, семеро поросят. Врахувавши, що в чоловіка сільськогосподарська освіта — тех-нікум, може водити машину, трактор, комбайн, будувати механіку відремонтувати, — вища економічна освіта. То чому б не зайнятися фермерством? Тим більше, що це в інтересах держави.

Пішли в сільраду. Хотіли в селі промітаситися. «Випакується з міста і пропіндується», — почули у відповідь.

Як просто. Випаливсьє, 6 листопада 1990 року. Прихотимо знову в сільраду. Еге ж, не в ті роки: виявляється, є якийсь пробіонний рішення про заборону прописки в селі, а до того ж — і якийсь закон, що не дозволяє купувати у селі під дачу будинок використовувати як житловий. І заглипимося ми

без прописки, а отже, й без купівлі на цукор, без права на купівлю мила, мюночых засобів...

Начали шукати якоїсь

правди...

— Та йдїть ви звідси з усім вашим господарством і не змороже голоду!

Земельний кодекс не захистив нас і нашу Маргу та Зорьку, бо навадилася до нас переїхати родина, яка да і за своїми законами забрала город, залишивши нам лише господарський двір. І знову в сільраді єдиний відповідь: «Не заявляйте працівників іліть ви із своєю короною».

Та що ж це таке, шаююні наші народні обранці? Невже й ми мови завади нашім законам так безправна в республіці, як і я, її господарка?

І взагалі, так хочеться знати правду, за якою можна було б жити. Та де вона?

Г. ЗВІРКО.

Тоніло
Томашівського району
Дніпропетровської області.

СУЧАСНІ КОРОБЕЙНИКИ

Як набрані пусті очі навізання відсприхує майжеобідійніх речей, догрі черги за буда-омою дрібницею. А подіється на ці сумки, пеналы, баули, корзинки. Наповнені дефіцитними товарами й продуктами, вони немов загубили до Помпч. Це рави наших турків, вірніше, сучасних коробейників. Вони іаху розпродавати все, що змогли «добути» з-від приваєння, не базис, у підсобних, та, що призначено, як іншим, нам з вами.

Фото Юрія
МОСЕНЦІНА
(Харківської).

А ЛЮДИ — ЗАЛОЖНИКИ ПОЛІТИЧНИХ ЕКСТРЕМІСТІВ

2 березня 1991 року в газеті «Молода Галичина» ми прочитали замітку «Шоша тролєбусів номер п'ять». Суть справи така: 27 лютого офіцер у цивільному одязі поїхав до Новосвітська через Львів з Чехословацької до місця служби. Разом з ним була дружина. До лезаната і його дружини почали чіплятися чотири молоді: «Чому розмовляєш про сільськогосподарську «Україну»? Молоді п'яніх «добродії» — студенти третього курсу Львівського політехнічного інституту являю й відомішими нашім на-важні — почали давати волю рукам. Військовослужбовець був змушений застосувати зброю. Але три на перекручені постріли не зупинили молодих хуліганів. Прокуляли ще постріли. І в сучасні було поранено однією з нападників і одного пасажирів, який недовів помер...

Сталася трагедія. Але тисячі львівян, прочитавши в «Молоді Галичині» споквітну для молодих бешкетників замітку, не можуть

вважати цей випадок звичайним побиттям, бо є він, по суті, політичний.

Адже хіба це нормально, коли пасажирів тролєбуса, а там були й чоловіки, побитися стан на захист обраного молоді жінки та її чоловіка — військовослужбовця. Вони стали заложниками чотирьох молодців, націоналістичних настроїв хуліганів. І це вже небезпечно.

Може, достатньо робити ангад, що нічого страшного в нас у регіоні не відбувається, що все гаразд... Що і Студентське братство, і турки, і «Юний петлюрівський», «Юний маспешев», «Юний бандерівець» — це дитячі забави, нічого там екстремістського, політично агресивного...

Але це миролюбний і працелюбний народ ста, по су заложником політичних екстремістів.

Невже цього не бачать і народні депутати?

Л. КОМЕНКО.

Львів.

КІНЧАЙТЕ 3 РОЗПРОДАЖЕМ УКРАЇНІ!

Прощу вас, уважно придивитися й подумати, що ж воно робиться у нас в Україні — відкрито всі кордони й вивозить від нас коду що замаеться. Посуа, лонж, вчедня, іграшки, горілку, сигарети з фільтром, цукерки, консерви всі, які є, голландський сир, авторучки, все дитяче... Зайди приску, а звідти за неї — кодру, за яку тут бере тисячу карбованців...

Що ж це робиться, депутати наші дорогенькі? І яким купують, і товари купують, і яде все на продаж, на спекуляцію. Просимо вас, ягуйте Україну! Невже ми не бачимо, чи то не задати побачити, що дехто по десятку разів на рік відлітає на спекулянтів іноді за кордон? А якщо бачити, то чому німає розбита?

Ом мї начальники тільки останнім часом сім разів у Туреччину побував. Тепер у Румунію летіть... Вплине зупини, ніж наш прем'єр-міністр. І головний інженер теж побував школи комерції щодо вивезення української до добра... Не називаю своєї адреси, бо боюсь, як дивляться, що то я пишу — вживають... Але якщо хто і нас зачне погуглювати, то і я розповіду Україну, візьміть списки, де слїд і побачити самі...

А сьогодні, доки не пізно, вважайте за обов'язок іти в закони і кінчати з цим розпродажем нашого добра.

А. СОРОКИНА.
Хмельницький.

І. БУРХАН.

Лубин
Полтавської області.

Павла Римський Іван Павло II знав набагато краще, що в наступному році він зможе побувати в візитом на Україну. У надії під час служби для українських націоналістів у польському місті Пшемисль Іван Павло II після проповіді українською мовою зробив паузу і сказав: «Решта — у наступному році у Львові».

Учора албанський парламент

Експрес-новини

продовження обговорення питання щодо створення перевізних комерційних підприємств АТА, політичні партії досягли принципової згоди щодо формування уряду для стабілізації становища республіки.

У Парижі відкрився асамблея

Західноєвропейського союзу для обговорення планів оборони Європи. Цей союз був утворено як альтернативу НАТО, але провалив роль грецької Сполучені Штати. Президент асамблеї піддав критичні рішення НАТО щодо створення європейських сил швидкого реагування, наваж його нелогічними.

У столиці Чіні Сентинг від

кринеси щорічна асамблея Організації американських держав, до якої входить усіх країн Західної півкулі, за винятком Куби. Паредбачається, що учасники асамблеї обговорять актуальні процеси поширення демократії в регіоні та механізми її збереження в країнах Латинської Америки. Другим головним питанням зустрічі буде регіональна торгівля.

Бізнес-контакт

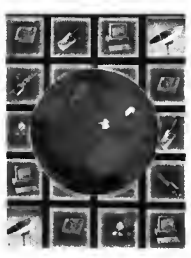
УКРАЇНА — ФРАНЦІЯ: НОВІ ТАЛУЗІ СПІВРОБІТНИЦТВА

Усі ми звикли до того, що японська техніка, особливо в галузі електроніки та засобів зв'язку, вважається найкращою в світі. Але насправді це не більше, як один з стереотипів. Навіть світ не такий вже малий, і тому, звичайно, найкращішу техніку розробляють не тільки в Японії.

Одним з світових лідерів у цій сфері є Франція. А щоб показати її можливості у виробництві засобів зв'язку, Український інститут науково-технічної інформації, французьке Бюро технічного, промислового і економічного співробітництва, Генеральне консульство Франції у Києві, фірма «Франс телеком» організували в столиці України симпозіум «Франція і засоби зв'язку», що розпочався в понеділок. Його учасники з французької сторони — представники провідних компаній, з нашої — науковці, керівники підприємств, бізнесмени.

В Києві зв'язки зміцніли через більш докладне ознайомлення з французькою промисловістю, через безпосереднє спілкування і підтримку. Саме на цьому наголосив директор УкрНТІ М. Єрмаченко, вітаючи учасників під час прес-конференції.

А співголова з французької сторони пан Л. Ласкас сказав, що завдяки політичній відкритості, дружбі між нами маємо надзвичайні можливості для співробітництва. Звичайно, продовжувати він, французі добре розуміють якійсь становище української промисловості. Тому першим напрямом діяльності французьких фірм — допомога

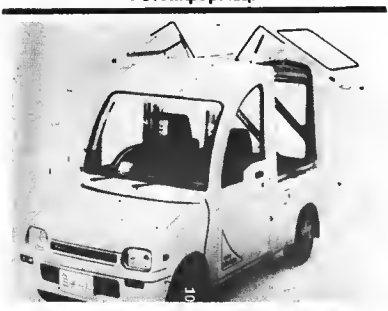

нашій республіці через постачання матеріалів, апаратури, технологій. Далі, і це вже другий напрям, на базі створення сучасної телекомунікаційної та інформаційної мережі, яка б охоплювала всю Україну — встановлення справді рівноправних партнерських відносин.

Незважаючи на це існуючі обмеження з боку КОКОМ, французькі фірми, готові постачати нам новітні телефонні станції, обчислювальні машини, системи захисту кабельних мереж, волоконно-оптичну, сприяти нашому вступу до європейських інформаційних систем. Українські підприємства та науковці виявили велику зацікавленість щодо цих пропозицій. Але, на їх думку, нам не варто ліпити ліпши споживачами чужої продукції. Партнерство і спільне вирішення проблем у галузі зв'язку — ось до чого треба прагнути.

Олексій ЄВСІКОВ, спеціальний кореспондент «Голосу України».

Фотоінформація

А ми японські — залюбки!

Незважаючи на засили японських фірм на європейському ринку, проти чого надалі виступили керівники Франції та Німеччини, автомобільні компанії країни, де ціла сукупість планують розширити свій експорт. Першими кроком до цього стало будівництво в Угорщині заводського комплексу на суму 140 мільйонів доларів. З серпня 1992 року підприємство випускатиме 12 тисяч

Крім того, на ринку пропонується новий моделі. Так, наприклад, фірма «Дайсукі» хотіла запровадити у виробництво автомобіль, який підлягав би навантаженню, автономності та невеликим обсягом двигуна. Компанія розглядає можливість постанова новий моделі в країні Східної Європи, а тому цікаві і на Україну.

Міні-фейкетонн

Звичайно, якщо протягом ось уже восьми десятиліть (райше — тоді, тепер — у рамках лібералізації) нашою успішністю доводити, що клімат капіталістичний світ збудований на лідерстві красового антагонізму, а великий бізнес тільки те й робить, що осмислює масового споживача, то реаліти цього світу подеколи важко усвідомлювати.

Проте — доводиться. Якщо не хочеш і недаєш бресті заворушеним, а невеликим бодий подумки примирити ті реалії не «розрахункові соціалісти». І — порівняти. (Втім, тібе не жаристися закликали на усьому сумнівається?).

Так-от, щодо «великого бізнесу». Практично будь-який покупець плодородної продукції на Заході знайомих з виробничими компаніями «Проктер энд Гембл». Усі тамтешні супермаркети буквально набиті асортиментом розмаїтими баночками з соєвою, тофу, м'ясом, фруктовими пюре, виготовленими цією фірмою. Причому на прилавках вони не являються, переконуючи до покупця цими нотиці: адже і мікст, і смак — вище від будь-якої критики.

Проте недавно над фірмою «Проктер энд Гембл» згустилася хмара. Ні, ніхто її продукцію не отрує, але від суду згадані компанії все ж таки потерпає. Офіційні інстанції США, які стоять за цим харчовою продукцією і ліній, вимагають «Проктер...» у стрімкому (з тамтешнього погляду) грізу: фірма, бачте, мала нахабисто напечатати на черговій летрії баночку з овсянкою, що, як і звичайно, «асортимент», «швидко змінюваний з цитрусовими. Насправді ж ця летрія була виготовлена з фруктового концентрату.

І дарма, що той концентрат сам по собі безшкідливий і багато разів перевірявся спеціальними інспекціями. Брехати не дозволено нікому, навіть такому супермаркету, — «Проктер энд Гембл».

«Колі я ї наділи нульову масу, де на лівій дбайно вказано термін зберігання, але сором'язливо не зазначено дати вилучення, або «доставати» ліній, де, напевно, що дату визначено, але завод «набув» пошкоджено, протягом якого часу і ліній було безпечно використати (а що мені, як споживачу, це значить-ся?), певно: принагідно агадувати вигляд з компанії «Проктер энд Гембл».

Втім, навіть якщо думи «Мерседесів» звернулися до більш приземленого (хоча насправді — харчовою зажереного): ці на автомобілі не виходить чорному ринку. Не чіпаймося при цьому престижних «Венто», модних «деа ітоне» та правдивих «сілвієри». Опустимо оці долгу до «Запорожців» моделі «москвичів» або «Москвичів-401», що невідомо, яким чином взагалі спроможні до того ринку дістатися. І на них цілком — стрімко знайти! (Подією, що, тому очікується споживачів буми на інвестиції, колишній вилучення перших років індустріалізації).

Понимати ірраціональні відносини величезних цифр, у Німеччині займаються тим самим — щоразу, з диметальною протилежною метою: шукати, як би створити нового мікробіла! Причому — з чіткою зорієнтованістю генетичним кодом: аби харчувався тільки автомобілем, причому знову-таки виключно машини марки «Трабс».

Звідки там «анізотонія» менш Мотів — попити: об'єднати Німеччини і, відповідно, негати припинення виробництва екологічно супербудовного «Трабс». Останній, втім, вилучив, зібраних з новітньої, був серйозний до заводського музею. А от ти не і тисячі його «співробітників», кинути їх в асортимент наприклад (не платити ж кожному зустрічному поштовху штурф за збудовування «Трабс»), кинути створити гіпотетичний — це з неї роблять «Трабс» — над проблемою зникнення оці й б'ються у ДРН, Запорожці, і мікробіони. Адже все, що про йшлося вище — не жар: діє, розумуютьшися батерії, іні б'ються ітоне «Трабс».

Змінити же люди! Ані машини ті не потрібні, ані властивості. Єдина проблема: де знайти мікробіла?

Володимир САВЦОВ.

ГЛОБУС

Газета Варшавської Республіки України РР

Головний редактор
Сергій ПРАВЕДКО

Редактори:
Олександр БІЛНІК
заступник головного редактора

Антоній ГОРЛОВ
заступник головного редактора

Олександр ЄМЕЛЬЧЕНКО
член-кореспондент АН УРСР

Володимир КРАСНОДІМСЬКИЙ

Леонід САМОЙЛЕНКО
заступник головного редактора

Борис СІДОРЕНКО
заступник головного редактора

Анатолій СОЛОХІНСЬКИЙ

Віталій СУДАВА
відповідальний секретар

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Відповідальний секретар — Віталій СУДАВА.

Черговий редактор — Віктор КОРСУК.

Автори матеріалів — Анатолій Мірошніков, Євген Українець.

Виконавчий — Олександр Бондаренко.

Оформлення — Володимир Кисельов.

Коректори: Лариса Овченко, Анатолій Голуб, Людмила Кисельова, Валентина Луш, Євгенія Оратовська, Ольга Чорнош, Галина Колба.

Верстальники: Тетяна Балюк, Алла Бурдасова, Ольга Висно, Сергій Славенко.

Ліногравісти: Віктор Лялук, Раїса Гринюк.

Комп'ютерну допомогу надавала «Радіосеть Україна» 252047, Київ-47, проспект Лялуків, 50.

Індикс 60955. Тираж 166300.

Передплата ціна на рік 15,00 дол. за рік 31,00 дол.

Р.м. 03151001.